

kommende skal heller ikke have noget imod at stemme for Lovforslaget, men jeg kan ikke undlade at beklage, at Banens Retningslinie bliver den, som nu er angivet i Lovforslaget. Efter mit nøje Kendskab til Egnen og efter at have deltaget i Arbejdet for denne Bane i adskillige Aar, ser jeg saaledes paa det, at det vilde have været betydelig bedre, om det var blevet den vestlige, ikke den østlige Linie, som blev vedtaget. Det er under disse Sagers Behandling baade ude i Befolkningen og her paa Rigsdagen gentagne Gange sagt, at forskellige Byinteresser stod paa Spil, idet der var et Modsætningsforhold dels mellem Herning og Holstebro, dels mellem Stationsbyerne Vibbjerg og Aulum; og nu har man sagt her i Dag og forleden i Folketinget, at det, det drejede sig om, var, om Linien skulde gaa over Ørre eller Aulum. Efter min Opfattelse er det ikke rigtigt. Det, det drejer sig om, er, om Retningslinien skulde gaa over Ørre eller Hodsager, for det er ikke Aulum og ikke Vibbjerg, det drejer sig om, men om de to Retningslinier, den fra Vibbjerg over Ørre og den fra Aulum over Hodsager. Der har jeg den bestemte Opfattelse, netop ud fra mit Kendskab til Egnen, at den Del af Oplandet, som trænger haardest til Bane, er Strækningen mellem Aulum og Skive, at den i alt Fald trænger stærkere end den mellem Vibbjerg og Skive. Det er jeg blevet saa meget mere bestyrket i, som der forrige Gang var Tale om at bygge Banen som Statsbane og drive den som Privatbane. Befolkningen mellem Aulum og Skive har, efter at der er gjort et Arbejde derfor, tiltraadt Tanken om, at hvis de blot fik Banen som Statsbane, kunde den drives som Privatbane. Jeg synes, at det taler et tydeligt Sprog om, at de Folk vil sætte meget ind paa at faa Banen gennem deres Egn. Saa siger man fra den anden Side, at det vil maaske bedre kunne betale sig, at lade den gaa gennem Ørre-Sinning, der er tættere befolket end gennem Haderup og Hodsager. Men vi har set saa mange Eksempler paa, at naar der blot kom en Bane gennem en tyndt befolket Egn, skabte Banen Udviklingsmuligheder og Rentabilitetsmuligheder i langt stærkere Grad, end hvis Banen straks kom til at gaa igennem tættere befolkede Egne. Jeg ser saaledes paa det, at hvis man valgte den vestlige Linie: Aulum—Hodsager—Haderup til Skive, var man i allerhøjeste Grad kommet i Berøring med en Egn, som trængte til at ophjælpes. Det bliver nu ikke Til-

fældet denne Gang. Men jeg vil gerne benytte Løjigheden til at slaa til Lyd for, at naar der til sin Tid vedrørende det Transportbaneanlæg, som der i adskillige Aar har været arbejdet paa i Sognene mellem Holstebro, Borbjerg, Mejrup og Haderup, kommer Anmodning om — hvad jeg er helt sikker paa —, at denne Transportbane ændres til en Privatbane, man da fra den højtærede Ministers og Rigsdagens Side vil tage velvilligt paa den Tanke. Der er ikke Tvivl om, at denne Egn ikke vil være hjulpet ved, at der bliver bygget en Bane i østlig Retning, den vestlige Del lider endnu, og det vil den komme til, hvis den ikke bliver hjulpet paa anden Maade. Derfor beder jeg, idet jeg anbefaler og tilsiger min Støtte til dette Lovforslags Gennemførelse, om, at man til sin Tid vil tage velvilligt paa Spørgsmaalet om at forandre Transportbaneanlægget til et Privatbaneanlæg.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Jeg vil blot sige til den sidste ærede Taler, at naar der har været Tale om Aulum eller Ørre, og det ærede Medlem saa mente, at egentlig burde man ikke tale om Aulum, men om Hodsager, bliver det i Virkeligheden det samme, for hvis Banen kommer over Aulum, vil den ogsaa komme over Hodsager. Saa det er egentlig kun to forskellige Udtryk for den samme Tanke. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa dette, men skal kun takke samtlige ærede Ordførere, ogsaa den sidste ærede Taler, som erklærede, at han vilde stemme for Lovforslaget i den foreliggende Form, for den Velvillie, hvormed dette Lovforslag er modtaget af dette høje Ting. Jeg føler mig overbevist om, at Egnen derovre vil glæde sig over det.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 573 af 30. Juni 1919 om Fæstegodsets Overgang til Selveje og om Brug af Huse paa Landet.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1841).